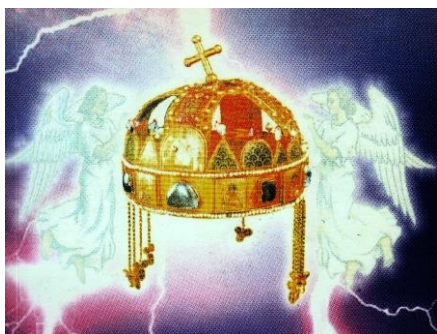

A SZENT KORONA MISZTÉRIUMAI

3. „APOSTOLI SZENT KORONA”

„A SZENT KORONA MISZTÉRIUMAI címmel indított új sorozatot a Tengernek Csillaga a 2022. május-júniusi számában. Jelen bejegyzés a sorozat 3. írásának a honlapi formára átalakított változata. A folyóiratban leírtakhoz képest a szövegben nincs tartalmi változás.

Az alábbi rész a Szent Korona „apostoli jellegének” dokumentált, a Katolikus Egyház által is elfogadott, alapvetően a legfontosabb ismereteiket tárja fel tömörített formában.

Lényege: Isten minden művének megfelelő kialakításban, Égi komolysággal kell megvalósulnia a földön is.

A „Tengernek Csillaga” előző két számában (május - június és július – augusztus) láthattuk, hogy Isten, ahogy az egész Univerzumot, galaxisok tengerét, és bennük a Földet is megalkotta, ahogy az embert Saját Képmására test-lélek-szellem egységeként megteremtette, úgy minden Teremtettségére – így Tőle indított nemzeti értékeinkre - is rátette és rajta hagyta Szent Hármasságának Pecsétjét.

A Szenthármosság, Isten „Hármassága” az Úr egész Teremtésén végigvonul:

I. A tisztán szellemi lények, az *angyalok megteremtése*.

II. Az előzőnek mintegy ellentétjeként az egész *kozmikus* (1) és földi *anyagi világ* (2), benne a *szellemmel nem bíró lények* (3) sokaságával.

III. Az élőlények közül az *ember*, mint Isten anyagi testtel is rendelkező szellemi gyermeke: **„Szeretete adott szikrát emberi létünknek, Szent Lelkéből kaptuk az emberi lelket, s e kettő cselekvő foglalatja lett az emberi test.”**

Ezzel a „Hármasság-pecséttel” jelzi Isten, hogy a mű, az alkotás Tőle, a Teremtőtől származik. Igaz ez a magyar nép - sokáig titkos - „felnevelésével”, és a Szent Koronával kapcsolatban is, mert ezáltal mondhatjuk el, hogy „A Szent Korona Isten Akaratának tárgyasult képe”.

--- Isten – előre látva a történelmet – a föld egy másik népével párhuzamosan, évezredek keresztül **„titokban” nevelt fel „Égi Küldöttek”** által népünket, hogy majd ha eljön az ideje, Isteni Üdvtörténeti Tervét fokozatosan feltárhassa a világ előtt, rajtunk, magyarokon keresztül is. (Az Ószövetség népének Isteni nevelésében ugyanígy fellelhetők a „Hármasságok”)

--- **A magyarságnak** – még néppé nem formálódott idejében - a történelem időszerű folyamatában Isten **háromszoros ígéretet tesz egy királyi koronára**, melyen keresztül majd leginkább kinyilváníthatja Isteni vezetési szándékát, (Atillánál, Géza fejedelemnél és Saroltnál, Szent István anyjánál) melyet utóljára a „Szentség” ígéretével erősített meg. (Ezek az első esetek természetesen nem voltak közismertek, csak később kerültek nyilvánosságra a korabeli feljegyzések alapján.)

--- Hivatalos egyházi utód, **II. Szilveszter pápán keresztül az Úr beváltja ígéretét:** István király, a fiatal keresztény uralkodó kérésére értékes koronát küld, melyen *különleges Áldása van*, és amely a különböző jelzők és szimbólumok által „szentnek” nevezhető.

1. (SZELLEM) Az Istentől elindított gondolat megvalósításra törekszik. Ez jelen esetben egy nép „felnevelését”, egy királyság elindítását, a földi uralkodóra és népére vonatkozó hatalmi megbízás átadását jelenti. Ez utóbbit az Úr Jézus Egyházfői Képviselője a pápa személye és a szavai, konkrétan a „megbízás szavai” biztosították. Ahogy egykor Jézus Pétert bízta meg az Egyház vezetésével, úgy kente fel az Úr II. Szilveszter pápa által a fiatal István királyt az „Apostoli Királyság” vezetésével.

2. (LÉLEK) Az Úr Akarata szerinti mondanivaló lelki-szellemi oldalát a pápa szavai nyomán kifejtésre váró, és az Evangéliumra támaszkodó gyakorlati megvalósítás adták és adják ma is, melynek alapja a Tízparancsolat. És mindez együtt a Szent Korona szimbólumrendszerében megmutatkozik.

A szimbólumok nyelvezetét azonban mindig le kell fordítani a realitás nyelvére, mert csak a gyakorlatban lehetnek „érdemszerzők”. Ennek alapján a Korona „üzenetét” érthető, szavakkal is meghatározott mondanivalóval, „törvényekben” megfogalmazva, írásban is meg kellett / és meg kell jeleníteni. A „leírt megjelenítést” a **Szent István „Uralkodói Intelmein” alapuló Szent Korona Jogrend biztosítja.** (A Szent István által, Imre hercegnek írt uralkodói „Intelmek” a Bölcsesség Könyvének gondolatait követik népünkre vonatkozó uralkodási formában.)

3. (TEST) Az Isten Akaratának, Isteni Elveket és alapigazságokat tartalmazó „norma, mérték vagy mérce” szerinti alapelvnek az egyszerű nép számára is meg kellett jelennie a földi világban az erkölcsi, gazdasági élet és az általános polgári viselkedés területén egyaránt. E cél érdekében az Égi Király a megfelelő forma által biztosította a földi király és népe számára a misztikumnak és a jogállamiságnak az összekapcsolódását, amely végül „megtestesül” a Szent Koronában.

Az Isteni Akarat „megtestesülése” (vagy más szóval megmutatkozása / „tárgyasultsága”) az előbbi két pont (szellemi-lelki oldal) hiteles, dokumentált anyagában, valamint a Szent Korona kialakításában és a rajta szereplő személyek által keltett mondanivalóban, mintegy „üzenet” vagy konkrétan meghatározott, „megvalósításra váró feladat” mutatkozik meg.

SZENT ISTVÁN, mint APOSTOLI KIRÁLY

(1 és 2-es pontok kifejtése. A 3. pont a következő részben „BEAVATÓ SZENT KORONA” címmel kerül részletezésre.)

Kapcsolódva a múltkori fejezet, az „ANGYALHOZTA SZENT KORONA” című rész utolsó gondolataihoz, most, az 1000 éves történelmet már átlátva, elmondhatjuk, hogy a krónikákban leírtak – a Géza fejedelemnek megjelenő angyal által átadott Isteni üzenet, valamint a Saroltnak megjelenő első vértanú (Protomártír) Szent István jövendölése - a történelem folyamán igaznak bizonyultak.

1000-ben, atyja halála utáni 4. évben az akkor már keresztény uralkodó, **István**, a magyarok legfőbb vezetőjének követi **II. Szilveszter pápának** szóban és írásban egyaránt előadták István kérését, miszerint a fiatal uralkodó „Koronát kér a pápától, hogy mint keresztény király uralkodhasson tovább.”

Feltehetően a zsinat határozata előtt azonban **II. Szilveszter pápának** álmában megjelent **Gábel Főangyal**, és átadta az **Úr közlését**, hogy a pápa a két aspiráns közül „**a magyar követ számára adja át a kért Koronát.**”

Ide vonatkozólag egy idézet következik, amely „**Szent István, az Apostoli Király – Enzo Tramontani: Ravenna alle radici dell' Europa => „Ravenna Európa gyökereinél”**” című könyvéből való: (A vastag betű = szerkesztői kiemelés)

„Az ezredik év karácsonyán jelenik meg a pápai bulla, amivel **Szilveszter pápa** (...) adja Istvánnak, **Magyarország királyának az „Apostoli Király” címet azzal a felhatalmazással, hogy mindkét jogon** (in utroque jure), **azaz, mind az állam, mind az Egyház felett uralkodjék**, és az utóbbinak saját országában egyházmegyéket és apátságokat alapítson. (...) **II. Szilveszter pápa 1001. április 4-én a Sant' Apollinare templomban megtartott zsinat folyamán szentesíti a Magyar Egyház és Nemzet születését.**” ... „A klasszikus bazilika méltóságos terében – **III. Ottó jelenlétében** – a magyar kérdést megtárgyalták. Részt vett a zsinaton Magyarországról Asztrik érsek, István király követe, hogy pontosan beszámoljon az egyházi alapításokról, amit a pápa előzetesen kért, és jóváhagyott: az Esztergomi (akkori főváros) és a Kalocsa érsekségek, továbbá a nyolc (talán a későbbiekben tíz) püspökségről, amit azután a zsinat elfogadott.”

Az idézet folytatásában (sűrítetten) ez áll: „**A zsinat mindent megszavazott: az apostoli királyi címet, a szentszék helytartója hivatalát, és a pápa-követi rangot, valamint a mindkét jogon való uralkodást is. A zsinat után II. Szilveszter pápa aláírta a „Szilveszter-levelet”, és a zsinat által kánonba foglalt egyházi jogi dokumentumokat, valamint átadta a Magyarország feletti uralomhoz nélkülözhetetlen Koronát, az apostolságot bizonyító Keresztet, valamint a jogart, és a többi, a koronázáshoz szükséges jelvényeket.**” --- 1001 tavaszán elhozták a követek István számára az apostoli áldással ellátott pápai megbízólevelet, a Szent Koronát, az apostolságot bizonyító Keresztet (a Kettős-kereszt, melyet pl. a Hősök terén, az obeliszk tetején az Angyal tart az Ég felé. = Szerk.) és az előbbiekben felsorolt királyi jelvényeket.

1001. augusztus 15-én Szent Istvánt apostolhatalmú királlyá koronázták.” **

Ahogy tehát a nép megállapodott e Hazában, megtörtént István, a magyar uralkodó – Apostollá való „felkenése” és egyben keresztény királlyá való megkoronázása.

Az „Apostollá való felkenés” kifejezésben nincs semmi túlzás. Isten semmit sem tesz vagy alakít ki „véletlenül”! Szent István apostoli feladatot látott el, de az akkori kornak, és egy király „földi hivatalának” megfelelő apostoli munkát végzett. Krónikák szólnak Szent István tetteiről, amelyek azonban kevésbé ismertek, mert csak a rendszerváltás utáni kutatómunka során kerültek elő az addig rejtett iratok. --- (A Sötétség Urának lépéseit történelmünk minden ponton visszaigazolja.)

Gyakorlatilag ettől a ponttól, a **Szent István megkoronázásának idejétől beszélünk Szent Koronáról**. Amíg a Korona hányattatott sorsát járta a világban, addig nem esett szó „működéséről”. A 7 vezér által képviselt nemzetségek szövetségi összefogását, és Isten felé tett esküjét a Vérszerződést, Isten, mint a vezetők által kinyilvánított „Népakaratot” fogadott el, és elfogadását az Úr a Korona megküldésével pecsételte meg.

„**S hogy ne éreztétek egyedül magatok, vagy bátortalanul gyengének, Koronát küldök majd Áldással és Arcmásommal a Földre, erősítőnek.**”

A sugalmazott gondolatok pontosan fedik a valóságot. Ahogy a minden más királyi koronától eltérő módon kialakított Korona országot és királyságot kapott, az Úr Akarata, sugalmazott vezetése a legnemesebb módon nyilvánult meg rajta keresztül. „**Apostoli Király**” – ez lesz a **titulus**, s e **Jelkép által köztetek leszek, hogy közvetlenül érezhessétek Vezetésemet, és végtelen, Isteni Szeretetemet!**” - Szent István megkoronázásától kiindulva, az „**e Jelkép által köztetek leszek**” mondanivalója érvényesült, és ez a királynak és a magyar népnek az Isteni Vezetésbe való engedelmes belesimulását igényelte és jelentette.

Ez a szigorú rend és meghatározás azért volt szükséges, mert: „... **a megkoronázáskor, az olajjal való felkenés által Szent István valóban pap és püspök lett, és a Szilveszter-levéiben adományozott singulari insuper privilegio, valamint az apostoli király és az apostoli szék helytartójának (vicalirus apostolicus) jogával, a „pápai követ” megbízással, a pápát papságában is helyettesítve, és mindkét jogon uralkodva, minden akkori keresztény uralkodó társánál magasabb egyházi rangra szentelték fel.**

Pátriárkai rangot kapott, és el nem múló kötések tehetett.” ** (Gyakorlatilag ez a felhatalmazás tartalmazta a Magyar király Rómától való, bizonyos mértékű függetlenségét (Kinevezhetett egyházi méltóságokat, és kormányzásában nem volt hűbéres viszonya Rómával a magyar királynak / királyságnak) és a pápaválasztási konklávéban való részvételét és vétőjogát is.

Az előbbi idézetben leírtak értelmében tehát **az előírt, szakrális módon megkoronázott király Isten Kegyeleméből, és a nemzet megbízásából államfői hatalmat gyakorolt, de „csak” mint a Szent Korona helytartója. A Főhatalom Istené, melyet Szent István felajánlása óta a földi világban is dokumentáltak – az Ég Királynője, Aki nekünk Királynőnk – a Szűzanya gyakorolja.**

Jogszerű megfogalmazásában: „**Magyarországon a Szent Korona minden jognak szimbóluma és forrása, minden hatalomnak és felségjognak hordozója.**” **

Ezért (is) mondhatjuk el, hogy a Magyar Szent Korona „**az Isteni Akarat tárgyasult képe**” (mutatója), mely Felső Akarat a Szent Korona kialakításában, és a rajta szereplő „Égi Személyek” mondanivalója által válik érthetővé és – imáink hatására nyújtott segítségük által – **cselekvőerővé bennünk.**

Szellemi értelemben pedig mindez azt jelenti, hogy az „Apostoli Királyság” elnevezésben **az Úr Jézus által ránk hagyományozott tiszta Tanítás megőrzésén és továbbadásán van a hangsúly, mégpedig úgy egyházi vonalon, mint nemzeti és társadalmi szinten egyaránt. És nemcsak általánosságban, hanem az egyén szintjén is így van ez. Éppen ezért a megtisztelő cím komoly feladatot is jelöl, - különösen egy vezető pozícióban lévő egyéntől! - mely feladat Istentől származik, és így soha nem elhanyagolható!**

Ha nagyon őszinték akarunk lenni, mindhárom szinten (egyházi, nemzeti és egyéni szinten) nagy mulasztásaink vannak, ezért hát nem csoda, hogy napjainkban egyre több helyen könnyeznek a Szűzanya-szobrok, és történnek az Oltárszentséggel kapcsolatos fájdalmas, de ugyanakkor csodálatra méltó figyelmeztetések – itt Magyarországon is! – Sajnos, súlyos mulasztásnak tekinthető az is, hogy ezek a „hitet erősítendő” csodálatos történetek elhallgatásra kerülnek, és alig-alig kapnak nyilvánosságot.

Van a fenti idézetben egy mondat:

„A király Isten Kegyeleméből, és a nemzet megbízásából a Szent Korona helytartója.” – Szent István felismerte királyi hatalmában, hogy hogyan valósítsa meg Jézus tanítását: „... **aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.** (Lk.22,26) – Csak úgy, ahogy az Úr Jézus, a Mester, Aki megmosta a tanítványai lábát, csak úgy viselte / viselte(!) a király (a vezető) is az országa gondját! => **Ez az „apostoli szellem”!**

Mint ahogy az Úr korábban azt mondta: „**apostolaimat lelkük érettsége szerint választottam ki**”, úgy a fiatalon megkeresztelkedett István egyéniségét tartotta az Úr arra megfelelőnek, hogy egy nép vezetését rábízta, hogy rajta keresztül az egész nemzetet Önmagához közelebb vezesse, alakítsa, formálja és nevelje egy Terve szerinti későbbi cél eléréséhez.

Olyanformán jelölte meg nemzetünk „apostolát” az Úr, mint ahogy valamikor a választott népben is tette azt a nagy próféták kijelölésekor, vagy ahogy Szent Pétert az Egyháza vezetőjének nevezte ki!

Nem véletlenül mondta II. Szilveszter pápa a Szent Korona jelképrendszerét (melyről később még lesz szó) megértve: „**Én, úgymond, apostoli vagyok, ő pedig méltán Krisztus apostola, ki által Krisztus magának annyi népet megtérített.**” (Hartvik-krónika) – És ez a kijelentés még a Korona Asztrik apátnak való átadásakor történt. – Hogy valóban így történt, azt az eddigi feltárt dokumentumok erősítik meg.

A (korábbiakban már említett) krónika szerint **Szent István királyunkat, az első vértanú (Protomártir) Szent István -** akinek megkövezésekor a ruháit Saul (a későbbi Szent Pál) lábához dobták – **szellemisége támogatta az Égi világból.** Ezt a gondolatot és az ide vonatkozó történetet lehet hinni, vagy nem hinni, de mégis érdemes II. Szilveszter pápa kijelentésén elgondolkozni, valamint azon is, hogy az Úr Jézus mennybemenetele utáni **első vértanú, és az első magyar király, az első szentéletű magyar uralkodó** élete és működése között komoly szellemi összefüggés tapasztalható! **Protomártir Szent István, mint valóságos, „a név által meghívott” védőszent segítette Szent István királyunkat földi ténykedésében.**

Mindennek történelmi bizonyítéka: Szent István, és az őt követő Árpád-házi királyok többsége, valamint családtagjaik szívük mélyén, lelkükben fogták fel Isten Akaratát.

Önmaguk személyén és királyi méltóságukon keresztül kapcsolták össze az Úr Szándékát és a földi létet, és mindazokat, akiknek erényeikkel példát adtak.

Nem véletlen, hogy nem hatalmi helyzetüket (királyi, királynői, vagy királylányi mivoltukat) tekintették elsőrendű kérdésnek az életükben, hanem a Felső iránymutatást figyelve cselekedtek.

Mondhatjuk úgy is: „**Vérükben volt Isten Akaratát követni!**” Ennek köszönhető, hogy – a Szent Korona „épsége”, és a szakrális - annak rendje és módja szerint történő - királykoronázások idején – a magyar nép feltűnően sok szentet adott a világnak...

A korábbi idézetből kiragadva az egyik legkényesebb meghatározást: „... **mindkét jogon** (egyházi joggal felruházott, földi királyi hatalom = szerk.) **uralkodva minden akkori keresztény uralkodó társánál magasabb egyházi rangra szentelték fel...**” **--- Kérdezhetjük: „**Miért történt mindez így?**”

Erre a kérdésre egyetlen válasz van: **Azért történt mindez így, mert a Történelem Ura úgy határozott, hogy a „Boldogasszony tudattal” nevelt népet továbbra is Saját Isteni elgondolása szerint vezeti az Által elhatározott „végső célig”. - Ehhez adott megfelelő keresztény uralkodót, Általa felkent, különleges uralkodói jogkörrel rendelkező Királyt is Szent István személyében, és ehhez küldött Megszentelt Koronát, melyről ma is azt mondhatjuk, hogy „az Isteni Akarat tárgyasult Képe”!**

**A végső cél” elérése azonban rajtunk, a ma élő nemzedéken múlik: Mennyire leszünk képesek tisztelni és felhasználni Szent Őseink hagyatékát? Mennyire lesz örömteli, utat mutató a tevékenységünk más nemzetek számára, vagy mennyire lesz az Igazságért való véres küzdelem?
Ez ma az egyik legkomolyabb kérdés!**

Közbe kell itt vetni, és szinte kihangsúlyozottan megismételni azt a nagyon fontos ismeretet, hogy bár Szent István keresztény indíttatású (Istenre tekintő) uralkodó volt, államhatalmi kialakítása a földi realitásban is megállta a helyét.

Sokan, ismeretek hiányában vetik el a Szent István által elindított ország-vezetési alapokat, melyeket ma „Szent Korona Jogrendnek” nevezünk, és amely a Szent Korona előzőekben bemutatott Főméltóságára alapozva jött létre. Ez a „Jogrend” abból indul ki, hogy a Korona Főalakja és valóságos Királya a trónoló Krisztus Király, a földi király pedig „szolgáló”, így az uralkodó, mint szolgáló, a legigazságosabb Égi Hatalom vezetésében szolgálja országát és népét.

Ez az „ország-vezetési alap” az „INTELMEKBEN” került összegzésre, amely az „Igazság, Kegyelem és Törvény” uralkodói hármaskövetelménye szerint, a „Szent Korona Jogrendben” vált megfogalmazottá.

Itt érdemes átgondolni az alábbiakat.

Szűcs Jenő történész írja 1988-ban: „**Szent István INTELMEI** – melyet fiának, Imre hercegnek állított össze, hogy majdani kormányzását segítse – **az első magyarországi államelméleti mű.**” (És itt tételes felsorolással ismerteti az író az Intelmek pontjait, utána pedig a következők szerint összegzi az elmondottakat): „**A Szent István által – apostolhatalommal – megírt 10 részes államjogi mű az Intelmek. Szent István országának teljes területére kötelező érvényű küldetés és alap-alkotmány, amelynek valóra váltását és betartását Isten számon kéri a magyarságon.**”! ... „**Amit Szent István a földön Apostol-hatalommal megkötött, azt az Égben is megkötöttek tekintették!**”

Szent István „Intelmeit” az ún. Hartvik-legenda is részletesen ismerteti, majd a részletes ismertető után – az előző mondatok értelmét, mondanivalóját megerősítő tényként - többek között az alábbi olvasható:

„**Teljes körű apostolhatalmánál fogva azt írja Szent István: „MINDEZ, AMIT FENTEBB ÉRINTETTÜNK, ALKOTJA A KIRÁLYI KORONÁT, NÉLKÜLÜK UGYANIS SEM ITT NEM TUD SENKI URALKODNI, SEM AZ ÖRÖK URADALOMBA BEJUTNI.**” - Ez a mondat megalkotta a Szent Korona Misztikus Jogi Testét, vagyis jogforrási mivoltát és a Szentkorona-tagságot is. De megalkotta a Szent Korona főhatalmát, jogi személyiségét, és a nélkülözhetetlenségét alkotmányozó törvényét is.” **

Ez az a Törvény, amely az 1900-as évek elejéig minden nehézsége és szétszaggatási kísérlete ellenére is megtartotta az országot! (Vagyis: 1919. március 21. Tanácsköztársaság – proletárdiktatúra idejéig, amit a kommunista-szocialista időben még „dicsőségesnek” is neveztek!)

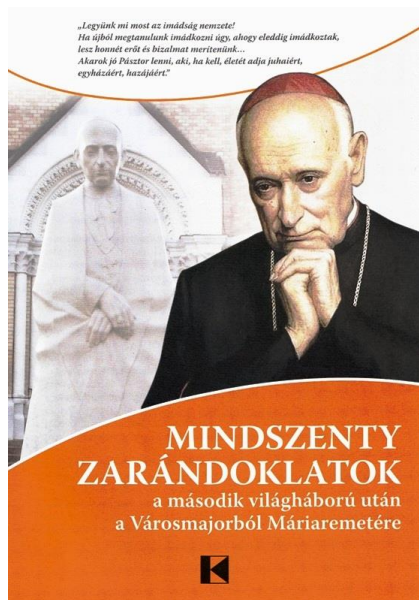
Az eddig elhangzottak megalapozzák azt az Igazságot, amit széleskörűen, minden területre kiható mondanivalóként pontosan, és szívünk mélyéről kell megérteni:

Az Úr Jézus a földi életében EGYETLEN Apostoli Egyházat, és 1000 év múlva EGYETLEN Apostoli Királyságot alapított! Egyikből sincs több a földön!

**És Magyarország Szent Korona Jogrendjében e kettő – a világon egyedülálló módon – összeér!
Ez történelmi tény, az Úr Jézus – mint Legfőbb Hatalom – ilyen módon is kifejezi „ország-vezetési igényét”, mely Szent Istvántól a Végidők határáig, Krisztus Urunk felhőkön való megjelenéséig, a népek megítéléséig szól!**

Ezt a hatalmas igazságot korunk nagy, szentéletű mártíra, Mindszenty József pontosan értette!

Ő, aki **egyszerre volt** pap – mégpedig bíboros hercegprímási rangban –, tehát **felelős egyházi személy**, ő **komoly hazafi** is tudott lenni, **mégpedig olyan módon, hogy még a börtönének kínzásai alatt sem árulta el sem Istent, sem pedig hazáját!** Egész nehéz sorsú életében „szolgált” Istent, a nemzetet, szolgált az egész magyar népet. Ha korunk igaz magyar emberét semmilyen, Istentől távol eső nézet előtt meg nem hajló egyházi vezetőjét keressük, őrá, kell tekintenünk és az általa mondottakat – különösen napjainkban! - **életbevágó komolysággal kell megszívlelnünk!**

Mindszenty József, hercegprímás intelme:

„Amikor mi a Boldogasszony évének Mária-ünnepségeit kigyújtjuk a sebesült nemzet országának különböző pontján, arra akarjuk rávezetni a nemzetet: nem csak anyag, föld, test, vér van a mi életünkben, hanem van édesanyai szeretet az Isten trónjánál, és itt lent a családi házakban. Ez az édesanyai szeretetet hatoljon be mezőre, műhelybe, hivatalba, és lépjen a gyűlölet, a bosszú, a csattogó fogak helyébe. Úgy szerette Istent, de a Boldogságos Szűz is a világot, hogy egyszülött fiát adta érte.”
Mindszenty József

„Észbontóan fájó gondolat lenne (...), ha az ősi Máriás magyar földről a hit, a remény és a szeretet megfogyatkozásával az Istenanyát száműznők, vagy száműzni engednők és Szent István történelmi értékű szerződését botorul felbontanók, megsemmisítenők. E kapcsolat felbontása népi öngyilkosság volna. Ez lenne a végső halálharc és a nemzethalál, az örvény, amelyből nem volna menekvés, kiemelkedés. Felelőssé tesztek minden magyart, elsősorban a katolikusokat...”

(Elhangzott Mindszenty prímás újsívi szövegében, a Boldogasszony évében, Esztergomban. (1948.január 1.)

Komolyan kell venni az élet minden területén Mindszenty József intelmét!

Egyházi körökben, államigazgatásban, politikai és gazdasági életben egyaránt, mert **idősebb, mint valaha, és mert megmaradásunk alapja!**

„Ha Magyarország megtalálja Nagyasszonyát, akkor életet talál.”

Mindszenty József

A „Tengernek Csillagába” az alábbi gondolatok nem kerültek bele, nem is kerülhettek oda. A Szent Koronával kapcsolatos sorozat csak akkor kerül fel a honlapra, amikor már a folyóirat megjelent.

A nem létező „Véletlen”, Kinek Neve Isten, úgy rendezte, hogy éppen most kerüljön fel ez az írás a honlapra. Éppen most, amikor könyörgünk Hazánkért, hogy kimaradjunk a háborúból, és legyen Béke a szomszédságunkban is, és fejeződjön be az életet és a gazdaságokat tönkretévő, átgondolatlan „büntetőjáték” a politikában. Éppen most, amikor manipulált az időjárás és ezzel veszélybe kerül az élelmezés, és a törekvő magyar családpolitika zsarolás tárgyává válik... Éppen most, amikor már időnként leplezetlen a hazaárulás, és olykor elszabadulnak az indulatok a hatalmi harcban. Éppen most kerül sor 1991. óta ötévente megrendezett Mindszenty engesztelő gyalogos zarándoklatra: Budapest, XII. Városmajorból Máriaremetére. A zarándoklatot még Mindszenty József hívta életre 1946-ban és 1947-ben úgy, hogy ő haladt a menet élén!

„A mai zarándoklat áldozatát odarakjuk a szentmise áldozati tányérjába.

Rárakjuk ígéreteinket, hogy hitünkhöz, Egyházunkhoz és hazánkhoz hűek leszünk.”

„Nem akarunk mást, csak igazságot, szeretetet, békét és egyetértést.”

(Mindszenty József, 1946. május 5.)

A nemes zarándoklat alapgondolata ma sem más: Nem akarunk mást, csak igazságot népünknek országhatáron kívül és belül, szeretetet és hazaszeretetet, békét és egyetértést az emberi kapcsolatokban, a családokban, szomszédjainkkal, népünkben, békét sokat szenvedett Hazánkban.

Isten, áldd meg Hazánkat és a magyar népet! Ámen.

2022. 09. 13.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

MEGJEGYZÉS: Az ebben a fejezetben szereplő idézetek jelölése:

- A szövegben több helyen szerepel egy db („*) csillagjelölés. => Idézetek Dr. Varga Tibor Koronakutató Jogtörténész könyvéből.
- A szövegben több helyen szerepel két db („**”) csillagjelölés. Ezek mindegyike Csomor Lajos ötvösművész, és Szent Korona-kutató hiteles dokumentumokból válogatott előadássorozatából származó részlet, idézet.
- Mindszenty idézet: A Szív c. újság 1946. szeptember 14.) / www.szentistvankorus.hu